وزمه په پیانه می انځور دی ګلاب

لومړی شعري ټولګه

کال ۱۳۷۷

Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې:

||||||||||||||||||||||||||||||||

د ټولګې نوم : د زړه پر پاڼه مې انځور دې ګلاب

شاعر : اجمل اند

لومړى چاپ : ۱۳۷۷ هجري لمريز

کمپوز : په خپله شاعر

د لومړي چاپ تيراژ : ۵۰۰ ټوکه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ:

خپل جګرې ځپلي او ځورېدلي هېواد ګران افغانستان او ټولو هغو بې وطنه مساپرو ته، چې وطن ته د تلو هيله د زړه په وينه په خپلو زړونو کې ژوندۍ ساتي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر يادښت

قدرمنو لوستونکيو: ستا سو په وړاندي زما دشعرونو لومړی ټولگه ده ، دا ټولگه د اوس نه اووه کاله دمخه په ډېرو ترينگلو شيبو کې چاپ شوی وه . او په کې زما ډېر هغه شعرونه دي چې ما په خپل کلي کې ليکلي دي.

هغه مهال چې موږ د ننگرهار د فرهنگي يون په نوم يو وړ بنډار درلود چې تکړه ليکوال اوشاعر استاد لاپاچا ازمون ددې فرهنگي يون مشر وو، دا د هماغه لورينه وه چې دا ټولگه يې هغه مهال چاپ کړه ،که څه هم دهغه وخت له امکاناتو سره يې چاپ بدوکۍ نه و خودوستانو يې بيا بيا د چاپې ستونزو يادونه کوله ، بل دا شعري ټولگه هغ وخت په کم شمير کې هم چاپ شوې وه نو ژر تری تمه شوه . دا مهال چې ما د کومې نسخې په مټ دا بيا ټاپپوله دهغې نسخې هم ځينې پاڼې ورکې دي.

په هر حال ، له دې امله چې دا ټولگه ماته تر خپلې بلې هرې ليکنې گرانه ده نو د خونديتوب په موخه يې د ټول افغان ويب پاڼې ته سپارم ، هم به خوندي شي هم به يې که څوک وغواړي ولوستلی شي.

د ټول افغان د چلونکي شيرزاد کاموال ورور دې کور ودان وي چې په خپله خوارۍ يې د پښتو ژبې د چوپړ په موخه په دې وخت کې داسې ډېرې اسنتياوې موږ ټولو ته چمتو کړې.

خداې دې يې په گوتو برکت کړي

په مينه

اجمل اند

۲۰۰۵ جون ٤ کابل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند او د زړه د پاڼې انځور يې

يو سترې اند ته چا د کلي لويه لار ښاله

يو لوپټه نن په دې پورې بلې و ځنډېده

★★★★★

رينبي رينبي ټيکري نه به دې کومه پيځکه نيسي

ورواچوه لاسونه ګرانې اند اوبو اخيســـــــــــــتی

نه پوهيږم چې خبره له کومه ځايه راوخلم اوددې ټولګې په باب ښنګه دزړه غوټه وسپړم ، خدای شته چې ددې ټولګې لوستو او د شاعر دومره ژر پرمختګ يې دومره هک پک کړې يم چې يوه خبره له بلې رادمخه کيږي . ددې ټولګې په لوستو کې مې مينه ،عاطفه، صميميت،بيوسي ،عاجزي د ښکلا په جامه کې په يو بلا انځورونو اويو عالم نوښت کې ولوستل. ددې ترڅنګ مې چې کله د شاعر پرعمر او د شاعرۍ پيل ته پام شو نو بيا به له ډېرې خوشالۍ په جامو کې نه ځايېدم او داهيلې به مې په زړه کې راوټوکيدې چې که د پوهنځي اوښوونځي دروازې مو ترلې دي ،خو دځوان ملي او اسلامي فکر زرينې پلوشې لا هم په کليو او بانډو کې غزونې کوي چې د خپلې فرهنګي ګاندې په باب سوچ وکړي.

اوس لاهم د وطن په ګوټ ګوټ کې له ډېرو ستونزو سره سره يو شمير غوټۍ په غوړيدو دي او داسې څه په خپلو وږمو کې رانغاړي چې د زړو په کروندو کې يې راټوکوي.

له ښه مرغه پښتو شعر په دې ورستيو دوه لسيزو کې ډېرې تاندې ښانګې و غوړولې او ډېر سترې يې دمه سيورې ته کړل ، پښتو شعر له څو کلونو راهيسې اوس ددې جوګه شو چې خپل شاعرانه منزل ومومي او د لنډيو د لنډې ګنډې او انځوريزې وينا الهام واخلي . ددغو شاعرانو بهير ورځ په ورځ په زياتيدو دي ځکه ((ډېرې غوټۍ په غوړيدو ښکارې)) چې ددې هيلو څخه يو همدا ټولګه ده . ددې ټولګې د خيالونو شنه لمن ده ، چې د نښترو شور او د ((بزرګې څوکې)) د زرکو اتڼ د ذهن پردې په ګډا راولي ،دا دهغو ارمانونو دنيا ده چې سپيڅلتيا ،ښکلا،انسانيت او حيا د ژوند ګاڼه بولې او د شاعر اند لوستنه او سپړنه د لوستونکي په ذهن کې بلا هيلې راټوکوي ، ځکه شاعر يې لا ډېر تاند دی او په مخکې يې لا ډېرې هېلې سترګکونه وهي ارمان فکر او انځوريز خيال يې دا په ډاګه کوي چې دې به ((که مرګي پرېښود دکابل منه به شينه)).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څرنګه چې نن سبا د غزل میدان ګرم دی او په ریښتیا هم غزلیزې شاعرۍ له بلا نوښتونو ډک انځورونه په خپله غیږه کې را نغښتي دي نو مخکې پرتې ټولګې هم په خپلو پاڼو کې له نویو انځورونو ډکې غزلې رانغښتي دي ، څکه ددغې ټولګې د شاعر شاعري او شاعرانه مزاج یو ډول ځانګړې مستي او رنګ لري . اند د فکرو خیال انځورګر دی . په ډېرو سادو وینو او خوږه ژبه داسې ښکلې او رنګینې خبرې له خولې راباسي چې خپله راتلونکې د لوستونکي او اوریدونکي په ذهن کې نوره هم روښانه انځوروي . داند تخیل او خپله د اند اند دواړه په ډېره ښکلې جامه کې ځلیږي او دخپل لیک ژبې ته یې د همدې ار (اصل) له مخې د تلپاتینې هار ور په غاړه کړې دی.

چا ګوزار راوکړ د چینې اوبه یې خړې کړې

پورته لیونۍ شوه خدازده څه انتظار ونیوه

★★

ستا د سراب سراب ښکلا جهنمي دښتې ته

یو تنکۍ هیله په غیږ کې جل وهلې ورمه

په دې بیت کې څومره رنګین او ښکلې انځور په څومره ساده وینو او روانه ژبه کې نغښتې دی ، یاد شوي دواړه بیتونه ژوندي انځورونه لري چې یو ډول ښکلا صمیمیت ،مینه او عاطفه په کې ځلیږي او یوه ډېره ښکلې تابلو جوړوي.

د اند پر تاند شاعرانه ذهن هم لکه د نورو شاعرانو د حالاتو ګرد خپور دی ، دې که هرڅومر کوښښ وکړي چې یو انځور ټول له خندا بشپړ کړي خو بیا هم پر دې نه شي بریالۍ کیدای ځکه اند د خپل چاپیریال د انځورونو مفسر او ژباړن دی ، نو دد چاپیر چل لا تر دې دمه د لمبو په سیند کې لامبي او دخپلې ګاندې په تمه د اوښکو او وینو امیلونه پیي.

نواند څرنګه چې دیو حساس او تاند ذهن خاوند دی تر بل هر چا ځکه دی زیات کړیږي چې دده په سینه کې دعاطفې ډک یو غږ پټ دی . دده په انځوریز اند وخیال د یو لړ ډېرو ناوړو دودونو سیورې هم راخپور شوی دی ادا ځکه چې اجمل په ولس کې زوکړې دی او اوس هم په خپل کلي کې اوسیږي نو تر بل هرچا زیات دې دولس ژبه ده.

که څه هم د ځاني ژوند له مخې به اجمل په ولس کې له ډېرو ستونزو سره مخ وي خو د هنري ژوند له مخې به دې لومړی شاعر وي ، چې په طبیعي ډول یو زده کړې شاعر د ولس د ارمانونو او دودونو استازي په هنري انځورونو کې ټولنې ته وړاندې کړې ځکه لا تر دې دمه د ولس د ارمانونو غوښتنو،دودونو او نادودو ژباړن یوازې ولسي شاعرو چې هر څه به یې په ښکاره ژبه په تشو موزونو خبرو کې نغښتل ، خو د اجمل د بري ټکی دادی چې دې د ولس

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازي د طبيعي مناظرو رنګ ، ګودرونه ، له منګيو سره په خندا خبرې ، ماښامونه ، مازيګري ، کليواله مينه، کليوالې دودېزې انګيرنې او......په ډېره ښکلې هنري روانه ژبه او ډېرو ساده وينو کې نغاړي.

ده د يوې پيغلې د ژوند عکاسي کړې ده . دې د هغې پيغلې د ژوند ژباړن دی چې د ناوړو دودونو په جال کې ښکيل ده او په بدو کې يې د ژوند خبره کيږي ، دې د همدې پيغلې اوښکې کله ناکله د خپل ټاټوبي سره پرتله کوي او دهغې معصوميت او سپيڅلې خيره انځوروي.

اند پر دې پوی دی چې د نړۍ د زياترو شهکارونو سوژې له ولسه اخيستل شوې دي ، نو خدای دې دده تاند ذهن ته برى ورکړي چې دې هم له ولسه ډېر څه رابرسېره کړي څکه دې تيار د شهکارونو د سوژو په غېږه کې ژوند تيروي ، نو همدې ار ته يې بايد د فکر او خيال نيلي غزېدلی وي او د مرغلرو له اباسينه تش را ونه وځي.

زه خو وايم چې اجمل ښڅګه له شاعرانو سره په يو لنډ بيلتون کې دومره ژر داسې څه راوښکل چې د خپلې روښانې ګاندې زيرې يې په نورو وکړ نو دا جوتوي چې د وطن غرونه، سندونه او شنه غېږه بې هيڅه نه دي.

اجمل د يو ښه حساس ذهن او لوړ احساس خاوند دی د هغه په زړه کې د عاطفي چينې خوټيږي نو څکه خو د مينې غيږ ته په اهنګين غږ کې د جنګ له غېږې پنا وړي او په يو ډول ځانګړې اند په ډېره روانه اوښکلې ژبه يې پيلوي

غېږ له دې بيا ځولۍ ځولۍ د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمې همدا ساعت له جنګه راغلــــــــــم

تر پايه

او کله چې بيا د رباب غېږې له راشي او د مېنې په نغمو پيل وکړي نو د کلي په ښکاري هم دا غږ کوي

لينده مه کشکوه سترګې دې ړندې شه!

دا د کور کلي کوتره د ښکار نه ده

خو بيا هم اجمل چې هر څومره ولټوو د کلي له انځورونو ډېر بلې خوا ته نه ځي او د خپل بري ټکی په دی کې نغاړي چې د خپلو زده کړو اغېز او ولسي ژوند يې سره ګډ کړي او د دواړونه يې طبيعي انځورونه د ذهن په تانده او حساسه پرده کښلي دي او په ډېره ښکلې، ساده او روانه ژبه کې يې د ا طبيعي انځورونه دا سې په اهنګين غږ له خولې راوځي:

خلکو ويل د اموخته کوترو ښکار ګنا ده

خو چا زموږ د بغدادي کوتر وبال واخيسته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا پيغله مې په شونډو هسې نه ژړيږي

وچو پاړو يې د ټوپک په زور دستمال واخيسته

★★★

د ټوپک ډزې د چا ساندو غېږ کې ونيولې

له پورې کلي ورا رانغله ډولۍ و ځنډيده

سرې يې د اوښ د غاړې زنګ کړڅه کې کړنګ و نه کړ

ښايي رانغله په ايلبند کې کوچۍ وځنډيده

★★★

د خندا ځل مې پاڼې پاڼې شي په وينو شونډو

لکه تنکي کوکنار ګلونو کې ږلۍ ووهي

مه شلوه مراندې مې د زړه د خيمې يه جانانه!

نه چې ډېوه مې د ارمان د غم سيلۍ ووهي

شپونکی شهيد دی ،توله ماته، نغمواور اخيستی

د رغو زرکو ته به څوک خوره شپيلۍ ووهي

★★★

اوس هم شمله د هندوکش هماسې دنګه ښکاري

خو پښتنه کېږدۍ يې غېږ کې ږنګه بنګه ښکاري

د چا غرور چې تاويزو او کوډونه ماتوه

هغه د شل منګيو ميره اوس ملنګه ښکاري

خړه شمله د سور سالو تر څنګه وبرېښيده

وايه اجمله چې اوس زيړ مازيګر څنګه ښکاري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

★★★

نن د کوم ښکلي ګلالي زلمي د مرګ په پور کې

یو ګلالۍ پیغله زموږ له کلي بدو کې وړي

خدایه له هسکه زموږ برخه شول د جبر کاڼي

لکه ړلۍ رانه تنکي غنم په وړو کې وړي

د اجمل د همدغو بیتونو ښکلي انځورونه سړی کلیو او بانډو ته بیايي ، له همدې بیتونو دا څرګندیږي چې د هغه انځوریزه وینا ورځ په ورځ په پخیدو ده او د نوښت پړاوونه وهي.

یو بل د نوښت ټکی چې دده په غزلونو کې تر سترګو کیږي ، هغه دادی چې دده د غزلو په تنسته کې د بیتونو یو ډول تسلسل او هماهنګي پرته ده هره غزل یې په ډیره طبیعي بڼه پیل او پای ته رسیږي ، هیڅ ډول تکلف او تصنع په کې نه ښکاري ، د غزلونو په لنډوالي او اوږدوالي پسې نه دی ګرځیدلای ، په هر ځای کې یې چې د زړه موزون غږ د خیال او فکر له زوره لویدلی دی او د خپل ذهن انځورونه یې کښلي دي نو بیا یې په دې پسې سر نه دی خوږ کړی چې غزل یې ولې له پنځو بیتونو کم شو ؟ یا ولې اوږد نه شو ؟ بلکې له خومروالي نه یې څرنګوالي ته ډیر پام کړی دی یاني د دودیز تعریف ښکار شوی نه دی ، یوازې په همدې رمز یې ذهن او زړه پوه دی چې شعر د فکروخیال یو اهنګین عاطفي ترون دی اوبس:

غیږ له دې بیا ځولۍ ځولۍ د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمي همدا ساعت له جنګه راغلـــــــم

تر پایه

خور مې که سینه باندې نیازبین مې کړه

ستا د دنګې غاړې لونګین مې کـــــــــړه

تر پایه

د خندا پیغله مې له شونډو ړنګه بنګه پریوځي

لکه چې زرکه تکه سره د باز له چنګه پریوزي

تر پایه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یاپه دې مطلع پیل شوی غزل:

کېږه ترې د ډېرو ښکلو لاره شه

شاړه شه دا پورې کوڅه شاړه شه

تر پایه

د اجمل اند په غزلیزه انځوریزه شاعرۍ کې یو ډول لطف ، نزاکت او ظرافت څپې وهي یو ډول ارمان په کې تر سترګو کیږي او کله ناکله دوه داسې انځورونه مخامخ کړي چې په لومړي انځور کې د عاطفي او معصومیت رنګ ځاي، خو په دویم انځور کې بیا داسې تنده انځوروي چې د هغه لپاره بیا یوازی همدا د معصومیت او عاطفي رنګ ژوند ګرځي . په ډېرو شعرونو کې یې دا تر سترګو کیږي چې شاعر خپلې اوښکې تویوي او بیا په هغې د مېنې فصل ټوکوي . اند کمال کوي په اوښکو کې د یو چا ژوندویني او د هغه په انځور کې د سپیرو شونډو پترې لمبوي نو ځکه خو د دعا په لپه کې د اغوښتنه او زارۍ کوي:

په اننګو دې اوښکې خدای لپاره مه وچوه

یو لیونی پرې د سپیرو شونډو پترې لمبوي

ددې ټولو خبرو پایله له دې اخلو چې د اجمل په تاند او حساس شاعرانه ذهن د سپین غر د ((بزرګې څوکې)) د نښترو نڅا او د مرغانو د رنګینو غږونو سیورۍ ان له کوچنیوالي خپور دی او اوس هم په دې رنګینیو کې لامبي نو دده شاعرانه مزاج به څنګه څپې نه وهي او دده د ذهن له ډکه جامه به دا خواږه نه راڅاڅي:

جوړ د نښترو په تالا ځوانۍ یې اوښکې توی کړې

چې د بزرګې څوکې سر کې سپوږمۍ و څنډېده

طبیعي او اره خبره ده چې دی به شاعر کیده او شاعرانه مزاج به یې هم په غزل کې غزونې کولې ځکه د داسې شنو درو او غرنیو سیمو پر ذهنونو خدای پاک د شعر په دونیا کې د غزل مستي لوروي.

نو پر ده هم د خپل ټاټوبي اغېز پرېوتي او دغزل رنګین هار یې وربه غاړه کړې دي.

زه خپلې خبرې را لنډوم او دده شاعرانه مزاج ته مبارکي وایم ، که څه هم چې دده شعرونه به نیمګړتیا هم ولري او هره وینا له نیګرتیا خالي نه وي ، خو ما دده د تاند شاعرانه او ځاني ژوند له یونه دا پایله واخیسته چې دده په دغه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاند ګام او يون کې د پرمختګ ځپې ډېرې نغښتې دي او پر نيمګرتياوو يې سيورى هم دروند دى نو ځکه د هغو راسپړنه اويادونه راته بې ضرورته وبرېښېده . نو په تلو تلو کې يو وار بيا ده ته ددې ټولګې د خپراوي له امله مبارکي وايم او د خداى له لوى درباره له تاسې درنو لوستونکيو سره يو ځاى ده ته د يو اوږد عمر او شاعرانه ژوند غوښتنه کوم دده د شاعرانه ژوند لپاره دا دعا کوو چې:

خدايه! ګورګورې تورې مه کړې

جينکۍ سرې شونډې وروړې تورې راوړينه

امـــــــــــين

لال پــــــا چــــــا ازمون

جلال کوټ ، شامـــــــــــــــردان مېنه

۱۳۷۷ لمريز د سلواغې ۱۵ مه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نم

نم د ګرېوان کلي کې بيا واړول

د غم کاروان کلي کې بيا واړول

بيا ناوکۍ په سرو ډوليو غواړي

ښامار دې وران کلي کې بيا واړول

بيا د سرو ګلو جنازې ووتې

د اور توپان کلي کې بيا واړول

زړه به مې بيا بڼو کې زوړند ګرځي

ظالم جانان کلي کې بيا واړول

بيا په کې توره بلا کوکې وهي

شپږ دارمان کلي کې بيا واړول

۱۳۷٤ ل

ژبه

چې مې سندرې ترې ترې وي تل پرخه غواړي

ما ياده کړې ده اشنا له سره غاټوله ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه بلبل د ښکلي ګل ښایست تپه تپه کړ

ما غزل نه کړه ستا ښکلا په دغه ټوله ژبه

که پښتنې سندرې وايي د زلمو ډېره کې

جانانه ! واخله له رباب او درانه ډوله ژبه

چې مې لاسونو زړه او سترګو کې لنډۍ ټوکيږي

څنګه به اخلي څوک له ما نه سندربوله ژبــــــــــــــه

وايم چې داسې تنده ماته کړمه ستا په شونډو

لکه د میو ترږی تاوو کړي له کنډوله ژبه

غاټول

ستا حسن ته د خيال په منارو پورته کيدم

لمبو ته د سپرلي په تنابو پورته کيدم

خندل مې پام مې نه و خپل د څو شیبو ژوندون ته

غاټول غوندې له خاورو په ورو ورو پورته کيدم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم وم چې ښکلا او د سوز ساز مې پېژانده

سهار به د بلبل په ترانو پورته کیدم

رنګونه ،بهارونه ، الفتونه راکې نغښتي

یو خال وم د ښایست په اننګو پورته کیدم

هغه ناز مې اوس چیرته چې مې لمر نه ځان ساته

لیدم خو دي اشنا چې په لمبو پورته کیدم

له ډېرو به ددې ستي ګوګل پوښتنه وکړم

دعا کوه اجمله که په پښو پورته کیدم

اتڼ

رود چې د سپین غره په ګریوانه کې اتڼ واچوه

زرکو له مستۍ په تور راغه کې اتڼ واچوه

سوز و د شپیلۍ څه د ښکاري د ټوپک غږ نه وو

شپون و چې هو سیو ورته غره کې اتڼ واچوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي رانه وژني موږ يوازې ورته وير کوو

خود مو قاتلانو دکور وره کې اتڼ واچوه

زه به ورته مستې غرنۍ ټپې شروع کړمه

بيا که تنکو ژړو په واده کې اتڼ واچوه

توره کور کې وه خو کباړيانو را نه يوړله

غلو راته دننه په کاله کې اتڼ واچوه

تږی شوم خومارشوم ګرانې څه شوي مازيګر شولو

ستا رندو يادونو مې په زړه کې اتڼ وا چوه

۱۵/۲۰/۱۳۷۷ رودات ننګرهار

لونګين

خور مې که سينه باندې نيازبين مې کړه

ستا د دنګې غاړې لونګين مې کړه

خيال يمه په تورو کې مې ونغاړه

خوږ مې که، غزل يمه، رنګين مې کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږ کې مې ځای درکړ، گنا گار شومه

لوټ مې که، کابل مې که، ناورین مې کړه

نن مې په خوږو کتلو ولمانځه

شک یمه، گومان یمه، یقین مې کړه

خود به یې دیوانو سره گالمه

تا ویل ښاپېرۍ د چین ماچین مې کړه

ومې خندوه د سرو لمبو منځ کې

پورته مې کړه خال د ورین جبین مې کړه

لال یم خو دوخت گردو وهلي یم

ومې مښه ،توریمه تک سپین مې کړه

ماته سپپارې د مینې ولوله

راشه د سپیڅلي عشق په دین مې کړه

کېږده ما د زړه په پرهرونو کې

څانگه مې کړه ، گل مې کړه، را شین مې کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاند مې کړه اشنا د ژوند چېنه یمه

شور مې که څپې د اباسین مې کړه

۱۱/۱/۱۳۷۷ جلال کوټ

غر

ما پورې منګۍ چې د دلبر په ولو وخاندې

ټولې جینکۍ بیا د ګودر په ولو وخاندې

خدای خبر چې ولې ستا تصویر مې مخکې مخکې شي

کله چې سپوږمۍ د پورې غر په ولو وخاندې

د غزل لړ

څو که ورته لېږه د زارو مې بار بار ونیوه

بیا هم پښتنه ښکلې خپل کړې انکار ونیوه

ګوره که د سرو شونډو کنډول باندې یې ماته کړم

سر په سر روژه ما بې ګنا، ګناګار ونیوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا گوزار راوکړ د چینې اوبه یې خړې کړې

پورته لیونۍ شوه خدازده څه انتظار ونیوه

روح به مې په تپه تیاره ګور کې ورته و ناخي

لپه د د عا که مې اشنا په مزار ونېوه

نن مې شنه خالونه د غزل په لړ کې وپېیل

جوړ مې ترې امېل کړ پسرلي ته مې لار ونېوه

انده ! بیا دې کوم شکلي د زړه تارونه وچیړل

بیا چې دې د سوز نغمه د روح په سیتار ونېوه

۱۳۷٦/ ٤/٤ ننګرهار

سیند

دښکلو وینو کې حالات مازیګري لمبوي

چې لا تر څو به مو په اور کې پسرلي لمبوي

لا یې په برخه په کلو کلو ژړا پرته ده

د اوښکو سیند کې به جانانه زندګي لمبوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي کې هسې هم له څېرمې ګناهنګار اوسېږي

پرېږده زاهده چې په میو کې ځواني لمبوي

ګودره ! بخت ته دې زما په دوه لاسي سلام دی

د کلي ټول ښکلي دې غېږه کې منګي لمبوي

په اننګو دې اوښکې خدای لپاره مه وڅوه

یو لیونۍ پرې د سپیرو شونډو پترې لمبوي

۲۷/۱۲/۱۳۷٦ جلال اباد

تور

ستا به هغه شېبې یادېږي کنه؟

چې زما ورو ګنا هنګارو سترګو

ستا اننګو کې د رنګونو د کاروان سر لښکر

چې د ښکلا په نیلي سپور او بې پروا ځغلیده

په سترګو واوهه نظره یې که

لکه د مړاوي ګلاب ورژیده

او له اسه لاندې پرېووت

هغه مهال زما په ورو سترګو

ستا د ښایست د مړیني تور پورې شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

★★★

خو اوس حیران یم دې ته

چې د فطرت د محکمې قضاوت

د پښتني وطن د مینې واکمن

د عشق د کلي د جرګو سپین ږیري

زما د معصوم او بې ګنا زړګوټي

د څوانو هیلو ها بې وزله پېغله

د یو تنکي ارمان سپېڅلې غوټۍ

ستا ددې مړاوو اننګو وارث ته

بدو کې ولې سپاري ؟

په دې د څه شي تور دی !؟

غرڅه

د خندا پېغله مې له شونډو رنګه بنګه پرېوځي

لکه چې زرکه تکه سره د باز له چنګه پرېوځي

لا خو د ژوند سندرې لیکو د لمبو په پاڼو

نو له سرونو به مو هسکې شملې څنګه پرېوځي

زما غرور به یې په سترګو ګې نېزې ښخوي

که مې تنه ټپي ټپي شي له غورځنګه پرېوځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هیلو دنګ نښتر چې پرې له بیخه باسي

متې یې پرې شه چې له دې تبرو کلنګه پرېوځي

ښکاري ! لینده دې پسې ښکته پورته مه ځغلوه

ماشوم غرڅه دی هسې نه چې له ګړنګه پرېوځي

پېښتنې سترګې یې سوال وي رانه ډېر څه پوښتي

د خیال په غېږ کې مې بې کوره یو ملنګه پرېوځي

د رود له ژبې غرنۍ سندرې څنګه اخلي؟

که د حجرو رباب مو مات شي له ترنګه پرېوځي

ډېر شازلمي به یې تر ملا کړي د افغان په نامه

د خوشال توره خو خدای مه کړه چې له شرنګه پریوځي

۱/۲/۱۳۳۷ جلال اباد

ښښنه

خوږمنو ټپي زړونو ته یې غلي غلي وایه

هلمنده ! له خپل شوره ورته جوړ د عشق غزل کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښښنه ځيني وغواړه د شنو خالونو غله

شينکي شينکي صبرونه د (بزرگې څوکې) ښکل کړه

کېږدۍ

چې د ښکاري د ټوپک خوله کې گولۍ و ځنډېده

ايله مو اوس په شنډې توت کې مرغۍ و ځنډېده

د چا فقير دعـــــــــــــــــا مو کلي ته قبوله شوله

سرې غنم ورو کې بـــــــــــاران و ، ږلۍ و ځنډېده

لا دې د خال د دعوه گيرو کـــــــــــدې نه دي تللي

خود مې په غاړه کې ټوپک گردنۍ و ځنـــــــديده

جوړ د نښترو په تالا ځوانۍ يې اوښکې توی کړې

چې د (بزرگې څوکې) سر کې سپوږمۍ و ځنډېده

د ټوپک ډزې د چا ساندو غبرې کې ونيولې

له پورې کلي ورا رانغله ډولۍ و ځنډېده

دا ستا د زنې د شينکي خال شنې ورشو ته اشنا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په سترګو کې د اوښکو کيږدۍ و ځنډېده

سږ يې د اوښ د غاړې زنګ کوځه کې کړنګ و نه کړ

ښايي رانغله په ايلبند کې کوچۍ وځنډېده

يو ستړي اند ته چا د کلي لويه لار ښارله

يو لوېټه نن په دې پورې بلۍ و ځنډېده

۱۱/۹/۱۳۷۷ خوګياڼي

غېږه

کله ترې د ډېرو ښکلو لاره شه

شاره شه، دا پورې کوځه شاره شه

اى برچې خوړليه د غاټول ګله!

ته د چا تنکي د مرګي ژباره شه

ما غوندې زړه ستړي ته چې غېږه شي

زه د سيند څپه ته د سيند غاړه شه

ځوک مې چې د ژوند سترګو کې اور کړي

ډوب مې په سيلاب د اوښکو واړه شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژی

تنکي یتیم په تنکۍ ملا د ژوند وری پورته کړ

که کوچانۍ پېغلې په دوارو اوږو ژی پورته کړ

ها چې د درې منګیو بوج لاندې به نه کږېده

نن یې په څومره ناتوانۍ ها وړ منګی پورته کړ

ګونګی

ټکه پرېوتې په ژوندون ټول کارو بار ګونګی دی

کلی مو ګونګ شو ، غر مو غلی دی او ښار ګونګی دی

چې منصوري عشق یې د حق په نارو ولمانځلو

دا نو بیا چا ویل چې رسۍ ګونګه ده ، دار ګونګی دی

د چا مین سوي ټپي ورسره غبرګې نه شوې

زموږ حجره کې له مودو مودو سیتار ګونګی دی

چې د چا سترګو ته په سترګو کې خبرې کوي

یا خو مئین دی یا خو خامخا اوښیار ګونګی دی

د میرو تږی د توتیانو سیل پرې نه کوزیږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي رود له شوره ولوېده چینار ګونګی دی

اوښکې به اوښکو ته د کوم یرغل کیسه تېره کړي
زما ژبه پرې ده د توتي په شانې یار ګونګی دی

٤/٨/١٣٧٧ خوګیاڼي ، توتو

توتي

کاش چې زه هم د میرو ترې توتي وی
ستا وړه خوله چې د لوړ کمر چېنه شوه

چې د مینې پیغمبر مې په کې ځا ی کړ
د زړګي ښار مې یثرب وو مدینه شوه

هره دښته کربلا سیند مو فرات شو
هره پېغله د وطن مو سکینه شوه

خوار نظر مې ترې ترې پسې ګرځي
چې ترې ورکه سته د سترګو ایینه شوه

زاڼې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا يې کتاره سره خپل راتګ ترلې ورته

کلونه تیر شول لیونۍ وایي چې زاڼې راځي

د کوم ارمان سپیڅلي روح ته ترې ډالۍ جوړوي

د چا له شونډو ژړغونې دعاګانې راځي

کلال

نور نو د چا زړه کې کرښې نه باسي

ستا د زنې خال له زوره ولویده

څه به د اوږدې غړۍ منګي جوړ کړي

لاړه مست کلال له زوره ولویده

ستا زړه خو د غوښې دې ظالمه نه!

خیر دی که وبال له زوره ولویده

مــــــــــــزل

دا بیا مې ارادو لاس د ختټک نیولی دی

د نوي وخت مغل ته یې اټک نیولی دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان به مې د هیلو ستا د زړه کابل ته رسي

رقیب که څو په لویه لار پاټک نیولی دی

افغان ، افغان همته وارخطا چې ګوره نه شي

اوس یون مې د بري په لار چټک نیولی دی

۱۳۷٤

یـــــــــــــاد

د خیال رمه مې بیا د کوم حسن په کښت ګډه ده

د اوښکو ځپر کې مې غلې د روح شپون ویده دی

دلیـــــــــــلی یاده ! په ټپي سینه یې ورو وریږه

د بې وسۍ په سپېره دښته کې مجنون و یده دی

د خیبر خاورې ! پښتنې غزلې و ټوکوه

ستا په سینه کې د حمزه په شان پښتون ویده دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غنم رنگه

ورسره زړه مې کډه واخیستـــــــــــله
چې ښکلي ښکلي مې له څنګه ولاړل

د قحطۍ کاله اوس دي ســـم وخوړو
چې غنـــــــــم کم شول غنمرنګه و لاړل

پـــــــرخه

نه څم خو خندا د مست ګودر مې وړي
غېږه کې مې واخلي مازیګر مې وړي

پرخه یم غاټوله! ستا په سیمــــــــــه یم
ومې نغاړه پټه مې کړه لمـــــر مې وړي

وامې خله ما ټول سترګو ته پورته کړه
تاو رانه لاسونه کــــــــړه لښکر مې وړي

ښاخ ددنګ نښتر سیلاب اخیستی یم
څګ سره مې غاړه کړې په سر مې وړي

لوپټه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه چې دې ټپه دسهــــــــــار نه ده

جنډه کړې دې زما په مـــــــزار نه ده

لا ژوندی یم لا زخمي سندري وایم

لا ټپي ټپي ځواني مې په دار نه ده

په وږه خوله غرونه غرونه وعدې مه ږده

ستا ماشومه شان وعده د اتبار نه ده

لینده مه کشکوه! سترګې دې ړندې شه

دا دکورکلي کوتره د ښکار نه ده

زما زده یې د کیمیا بوټي انځور دی

خو دا خاوره لا زما په اختیار نه ده

چې تر لسو منګو درونډ ژی پر اوږو وړي

ده د دنګو غرونو پېغله د ښار نه ده

۱۳۷۵ لمریز ، کوزبیار خوګیاڼي

نظر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

گوره کوځه کې ببر سر ولاړ دی

لیونی بیا د یار په در ولاړ دی

ستا پرنګي او یرغلګر نظرته

پښتون زړګی لکه خیبر ولاړ دی

منګی راواخله لا نا وخته نه دی

لا خو د غرو په څوکو لمر ولاړ دی

ماته خو اوس هم لا ګلبن ښکاریږي

لاخو د وران وطن کنډر ولاړ دی

د اورنیو توپانونو وړاندې

ستي کابل مې لکه غر ولاړ دی

کمین

راپریوځه ماهیپره د کابل سیند کې ځان ګډ کړه

خوشال شه په اټک کې مغل خیلو ته کمین شه

یا ښکلی شه په خپله یا په ښکلو کې ځان ورک کړه

زما که منې راشه د سپیڅلي عشق په دین شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه ژونده ! په زرکینو نرگسي لیمو مې کر کړې

ته گل شه ځانگه، ځانگه او په سترگو کې يې شين شه

غبرګه

په غبرګ کې د توپان یم چې مې کوم لوري ته وړي

دوخت یو خوار انسان یم چې مې کوم لوري ته وړي

زما د ژوند کیسې ته د پایلې ټکی مه ږده

تراوسه خو روان یم چې مې کوم لوري ته وړي

سراب

تږې کوتره د اجل په سراب واوښتــــــــــــــــــله

که پښتنه پیغله مو بیا پا په پنجاب واوښتله

بیا به نو لولم ستا د مستو مستو سترگو غزل

که دغه پاڼه مې د ژوند د کتاب واوښتـــــــــــله

معصومو هیلو مې چې ستا غبرګې له دروره پنا

لکه رمه له شپون نه تله په قصاب واوښتله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زکات د مینې نور په تا هم غنم رنګه اوړي

ښکلا خو ستا هم له ټاکلي نصاب واوښتله

تاوه يې نه کړه په سينه کې لمر ترې ولوټله

د پرخې پړه نو خامخا پر ګلاب واوښتله

مینې سندره کړه اجمله ! ساز کې ونغښتله

درخو نغمه شوه د ادم په رباب واوښـــــــتله

۲۱/۱۲/۱۳۷٦ جلال اباد

اوښکه

زوړند چې په پوزه کې نتکۍ ساتي

داسي به په شونډو کې سلګۍ ساتي

ژوند غواړي ((پرهره !)) الوته غواړي

څو به په سندرو کې هيلۍ ساتي

دا غرونه کمرې هم نغمې غواړي

شپون چې شوي نو څنګ کې به شپیلۍ ساتي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه ده ، په پیڅکه کې یې ونغاړه

دا به زما تا سره ډالۍ ساتي

انده ! که په دې کلي کې شپې غواړي

تل به د ارمان ژبه ګونګۍ ساتي

۳۱۷۷ دزمري دویمه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښار

لمبې شوې بلې د ګوګل په ښار کې

چې خال يې ورک شو د وربل په ښار کې

څه ليونی يم چې د مينې په نوم

مرګ پسې ګرځم د اجل په ښار کې

منې! دا ستا په دې بدنامه نامه

پټ پټ تاوېږم لکه غل په ښارکې

ولاړ حيران په څلور لارې د ژوند

لکه چې ورک کړې څوک منزل په ښار کې

داسې لوګې مې له ارمانه خيژې

لکه چې دود شې د کابل په ښار کې

۱۳۷۵ د ورې دولسمه

تصوير

يو تصوير مې جوړولو ورته ناست وم

د چا ياد مې خندولو ورته ناست وم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو يادګار ستا د نادودو مې جانانه!

په دې مات زړګي تراشلو ورته ناست وم

وريځ

لکه چې وريځو پورې غر ونيوه

داسې مې ستا غمو ځيګر ونيوه

چې مو کېسې دېرو حجرو کې وشوې

جانانه اوس نو مينې سر ونيوه

ليونی

خو به د شپو په تنابو کې زانګې

ژوند تر خو به په تيارو کې زانګې

حسنه! منم خپله مغروره نه يې

خو کبرجنو اننګو کې زانګې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساسه! خود پرې لولپه شوې وسوې

لکه لوګې تل په لمبو کې زانګې

زړګیه! دې کې ګنا ماته څه ده

ته يې په خپله په بڼو کې زانګې

اجمله خود دې ليونۍ بولي اوس

پر لار روان د خيال ټالو کې زانګې

١٣٧٥ د غوايه اتمه

خـــــــــوب

راته يې ښکلي يادول ، يادول

يوليوني غزل ته خوب نه ورته

بيګا يې ټوله شپه سندرې ويلې

خدازده په څه بلبل ته خوب نه ورته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوکـــــــــــــــــه

ها لوی غل د نښترو مې په شوکه کې نیولی

ښکاره مې د((بزرګې څوکې)) څوکه کې نیولی

د سپین کاغذ په پاڼو قلم سرې کرښې راکاږي

د چا د وینو څاڅکې یې په نوکه کې نیولی

مساپره

نه ځم خو اشنا د چا خاطر ته ځم

پیر له د سندرو ځړ خیبر ته ځم

شم چې د صبرونو په نڅا کې ورک

خیال د کوم شاعر یم پورې غر ته ځم

وریت چې په انګار شوم ، شین منګی شومه

غېږ کې د ماشوم په شان ګودر ته ځم

غاړه را غاټوله مساپره یم

پرخه یم سهار چې شي نو لمر ته ځم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلۍ

ڼنگه وزر به پر هغې فضا هيلۍ ووهي

چيرې چې ښکلې د کابل د مرگ سلګۍ ووهي

ستا کو چانې يادونو خدازده کله چيرته وړي

کله به بيا زما د زړه دشت کې کيږدۍ ووهي

شپونکی شهيد دی ، توله ماته، نغمو ار اخيستی

د رغو زرکو ته به څوک خوږه شپيلۍ ووهي

د خندا ځل مې پانې پانې شي په وينو شونډو

لکه تنکي کوکنار ګلونو کې ړلۍ ووهي

د خيال ورشو کې مې نن بيا څرې د ښکلو رمې

زما زړګی شي چات شپول چاته کېږدۍ ووهي

که مېوندې ارادې بيا زلمو کې و غزېدې

نو د غيرت چيغې به ډېرې ملالۍ ووهي

مه شلوه مراندې مې د زړه د خيمې يه جانانه!!!

نه چې ډېوه مې د ارمان د غم سيلۍ ووهي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷٦ کب ٤

باور

یارانو څومره مو دا خپل زړګوټی سپین ساتلی

چې مو د وخت په داړه مارو هم یقین ساتلی

خدایه توبه چې نن هغه ستا د کعبې قسم خور

په جار ناري کړې راته وايي چې ما دین ساتلی

خیر دی که تور ګرد د بارودو دې پر مخ ورک کړی

مورې تصور کې خو تل خال ستا په جبین ساتلی

سپرلیه ستا او ستا د رنګو احسان په څه ومنو

چې چاپېریال مو خپل په وینو تل رنګین ساتلی

د وخت نادودو که هر څو را ته تراشلی زړګی

مونږه بیا هم دا خپل تراشلی زړه سنګین ساتلی

ترخو حالاتو که ښکلا له تول مالت نه وړې

خو ما په زړه کې د ارمان کورګی حسین ساتلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۵ مرغومی ۸

غرنـــــــــــی

په کې د مستې غرنۍ مینې کیسه پرېوته
د ډېرلیک غوندې مې سترګو کې پخه پرېوته

ښکاري! همداسې د هوس له هسکه لاندې پرېوځې
لکه له غره نه چې هوسۍ ټپي سینه پرېوته

د کوم تیمور د کوم چنګیز وحشي لښکر پرې تېر شه
کندړ کندړ مې د ټپي زړه غلغله پرېوته

لکه شمشاد، لکه تورغر، لکه بزرګه څوکه
زما له هسکې کوپړۍ څه هسکه شمله پرېوته

لکه ارمان ، لکه لمبه ، لکه د هیلو غوټۍ
د باز له سرې پنجې چې زرګه تکه سره پرېوته

لکه ټپه ، لکه سندره، لکه غږ د شپیلۍ
راته په خوله د چا غزل غزل نامه پرېوته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیڅکه

ما خو مې تنکۍ مینه د سوال پیڅکه کې غوټه کړه

ستا ښکلا مې ټوله د وبال پیڅکه کې غوته کړه

نور به زوروره ! ستا د زړه تناکې ماتې وي

اوس چې مې خندا د ویر د تال پیڅکه کې غوټه کړه

دا چې د ماشوم ذهن په غېږ کې مې لمبې شیندي

دا سپرغۍ خو تا زما د خیال پیڅکه کې غوټه کړه

هلته چې قاضي د قسمت ویش د نصیبو کاوه

خدازده زموږ سوله یې د کوم کال پیڅکه کې غوټه کړه

هلته دې زما په ژوندون نوم د انتظار کېښود

دا راته وعده چې د وصال پیڅکه کې غوټه کړه

خپله مې جانانه توروشپو کې د ژوند واړول

ماچې زندګي ستا د تور خال پیڅکه کې غوټه کړه

١٣٧٦ /١٠/ ١٢ خوګیاڼي کوزبیار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ملنګ جان سپېڅلې اروا ته:

وخته! مين دې د ښکلا وژلی

تا د پښتو د بڼ بورا وژلی

د چا خندا چې ټول مالت ښوراوه

يو ليونی دې بې ګنا وژلی

چې سپېده داغ کې يې سندرې ويلې

هغه بلبل مرګيه تا وژلی

زما د ډېر عمر بدل دی ورته

دې وخت يو ښکلی ډېر پخوا وژلی

هغه همدې کوڅو کې خير ټولاوه

همدې کوڅو هغه ګدا وژلی

اوښتي ډېرې سپيرې سترګې ورته

په ورو سترګو دې دنيا وژلی

ملنګه تا چې له سندرو بس کړل

سوز د چاربيتې خدازده چا وژلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه

چا زورورو مو کلک ایښي دي په زړه لاسونه

داسې چې غورزوو هر خوا ساړه ساړه لاسونه

پښتون احساس مې رانه چا هم په زور وا نه خیسته

ربه ! که بند په بند مې پرې شول پښتانه لاسونه

زمورِ له شونډو به د ژوند سندرې څنګه اخلي

جانانه !چا ایښي بلبلو ته په خوله لاسونه

افغان ماشوم شوم یاره ستا غني غني سترګو ته

ورته اوږده مې کړل د سوال واړه واړه لاسونه

ښايي له ژوند سره د مینه نوره پاتې نه وه

اجمله داسې چې د ښکلو پسې وړه لاسونه

١/٢/١٣٦٧ خوګیانې – کوزبیار

مات منګی

خانده راخانده زنـــــــــــدګي تیروه

خیر دی اشنا پر ځان سختي تیروه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته اوس څوک د چا په وير کې ژاړي

هر څه دې غلي په زړګـــــــــــــــي تيروه

چې دې نادودې ليــــــــدې خانده ورته

عمر په شان د ليـــــــــــــــوني تيروه

د درديدلي ژوند په دې پړاو کې

راسره خير دی بې وسې تيروه

بلبله ژاړه د ګل وچ ډنډر ته

ورته کيسه د ورک سپرلي تيروه

کله راځه د نازولي ياده!

را ته تش لاس خو په تندي تيروه

اجمله ولاړ شه هغه وران ګودر ته

شپې په مزار د مات منګي تيروه

ميوند

غېږ له دې بيا څولی ، څولی د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمی همدا ساعت له جنګه راغلم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولې خولې ستومانه روح مې په ټپو دمه کړه

پردي مزدور غوندې له بيل او له کلنګه راغلم

خور ريګستان شه سترې ، سترې مې په غېږ کې واخله

د هريرود غوندې ستومان له يکاولنګه راغلم

ويده کبان مې د سندرو په ټال وزنګول

د سيند څپه شوم د غره غېږ ته ړنګه بنګه راغلم

د چا ملالې د تنکي ارمان سندره شومه

ميوندې غږ ووم د رڼو تورو له شرنګه راغلم

لمبې

موږ چې د ښکلو کاڼو زړو کې زندګي تيروو

څه په هنر يې په ليمو کې زندګي تيروو

تنها حالات مو د سرو شونډو نه خندا شوکوي

کنه د حسن په ورشو کې زندګي تيروو

لکه د خال به رنګونه څنګه نه توريږي

چې په لمبو د اننګو کې زندګي تيروو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې حالات ښه شوه بیا د سپینې خولې غوښتنه کوه

اوس خو د وینو غرغنډو کې زندګي تیروو

ته جوړ د سترګو د خندا په انجام نه پوهېږې؟

اخر مالت د ښتنو کې زندګي تیروو

٦، لړم ، ١٣٧٦ خوګیا نې

ماښام

که د تیارو زیری ماښام راکوي

راته شفق د میو جام راکوي

په خونړي ګودر ټوټې د منګي

د لیونۍ د مرګ پیغام راکوي

لا خو مې راز د مینې پټ ساتلی

دوي نو په څه نوم د بدنام راکوي

سره له عقله مې صحرا ته بیایي

مینه څه بل رنګه مقام راکوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې افغانانو اخر شرم نه دی

د غلامۍ پيغور غلام راکوي

۱۳۷۵ جلال کوټ

دسمال

اخر دا څوک دی چې زمونږ د چم جمال اخلي

د چا د تورسترګو رنګ د چا شين خال اخلي

يو خو به وي چې دغه دروند پيټی يې په ولو باروي !؟

څوک خو به خامخا زمونږ د غرو وبال اخلي

د هغې پيغلې د بې وسه سترګو اوښکه شوم

چې زورور يې د ټوپک په زور دسمال اخلي

د سکندر غوندې مې سر هيچا ته نه ټيټيده

عشق زورور دی له لاسو مې توره ډال اخلي

خدايه مهدي دې له دريم اسمان راولېږه نور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

باج د سرو رانه د ژوند په نوم دجال اخلي

۱۳۷۵ خوګیاڼي

پور

نن د کوم ښکلي ګلالي زلمي د مرګ په پور کې

یو ګلالۍ پېغله زموږ له کلي بدو کې ورې

خدایه ! له هسکه زموږ برخه شول د جبر کاڼي

لکه بڼۍ را نه تنکي غنم په وږو کې ورې

پرهر تېر یمه په ژوند مې ډګر نه دی پرېښی

ها چې له جنګه تښتي غشي خو په ډډو کې ورې

لکه مرغومی تل د اوښ په شا ټالۍ وهمه

د کوچۍ مینه یم هلمند ته مې په کډو کې ورې

قیامت

چې ښکلي ګورم خپلې شونډې خورمه

را کې دا یو خراب عادت پاتې دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د جبین په سر خو ډېر واوښتل

خو خلک وايي لا قیامت پاتې دی

درود

درود چې مې د عشق د پیغمبر په شونډو پریوته

څاڅکی مې جانانه د کو ثر په شونډو پرېوته

ټول غزل غزل شوم ترنم شومه سندره شوم

ښایي چې مې ګرد د خړ خیبر په شونډو پرېوته

زوړ د بل تنکي د جنازې مې ژبه ګونګه کړه

کله مې چې نوم د خوږ اختر په شونډو پرېووته

غږ وکړه ځاروانه ! قافلې ته چې په ورو درومې

ګورې نه چې ترږی مساپر په شونډو پرېوته

نوم دې و، خو مست و څه سرور خو په کې نغښتی و

جام غوندې مې ګرانه سر په سر په شونډو پرېوته

وینې وې پاړ پاړ وې خو رنګو په کې ټالی خوړې

اور شو شو چې مې دا ترږی نظر په شونډو پرېوته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اه! د چا سوالګرې بې اسرې وړې ماشومې وو
درد شو څړيکه څړيکه د ((پرهر) په شونيو پرېوته

ورکه شوه ښکلا د طبيعت په رنګينيو کې
پړک چې د خندا د خوږ دلبر په شونډو پرېوته

۱۳۷۷، مرغومی ، ۱٤ جلال اباد

ترنم

ستا د ښکلا لمبې لمبې ځوانۍ که زور اخيستی
ماهم پر ځان باندې د ټول کلي پېغور اخيستی

ها چې زموږ د کلي ترخې ترې هم مخ پټوي
هغه زموږ د کلي منځ کې ځان ته کور اخيستی

د يکه زار په مستو مستو ترانو مينه
سندرې وسوي د شپانه ترنم اور اخيستی

چې يې ډالۍ ډالۍ مرګې زموږ کابل ليږل
د مرګي وېرې اوس تهران سره لاهور اخيستی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا په سترګو د وینو پردې خوځې اوړي

سترګو مې ستا له سترګو ګرانې سور انځور اخيستی

۱۴، لړم ، ۱۳ ۷۶ جلال اباد

مروارید

هديرې ته جنازه د کوم شهيد وړي

خدايه بيابه څوک د عشق د پير مريد وړي

د کابل د اضعر اه ! عرش ته روان دی

لپې لپې شکايت به له يزيد وړي

د جنت حورې اميل ورته ولاړې

ورته سره شالونه ځان سره ناهيد وړي

سوداګر دي د بارودو په بدل کې

د زړګي له بدخشان مې مرواريد وړي

مرګی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکليه ! لږ و خانده سپرلی راوله

لږ په نخا مې دا زړګی راوله

د خيال بلبله په هوا شه پسې

ياد د خواږه جانان موسکی راوله

ګلاله رنګ مې د زړه وينې ورکړه

د يار منګی مې ګلالی راوله

زما د سترې سترې ژوند کتاب کې

يو باب ((د خپل ځان خونړی)) راوله

خاونده يابې زموږ له کلي ورک کړه

يا دې پرديو ته مرګی راوله

۳۰ تله ۱۳۷٦ جلال اباد

د سندرو ژبه

لکه چې يوه وې د اوږدو اوږدو لښکرو ژبه

خدايه يوه مې کړې د لارې د مــــــلګرو ژبه

ورته به يې څه د ځواني مرګې ځوانی ساندې ويلې

ښه ده چې چا ته ياده نه ده د نښترو ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شین توتي د ستونې ټپ د توپ بدغږ وواهه
ځکه یې نه ګرځي اوس هسې په خبرو ژبه

که مې دې درد ته د غزلو پټۍ جوړې نه کړې
رب مې دې وچه کړي په خوله کې د خبرو ژبه

کلونه وشول چې زموږ پر بام غومبر نه وهي
خاونده ګونګه شوه زمونږه د کوترو ژبه

پردی وطن پردی خبرې خدایه چیرې ولاړشې
چاته به یاده وي د سترو مســــــــــــــــاپرو ژبه

پلی

راشي په کابل زړه کې مې پلی شي
خاندې د بارودو دود کې شکلی شي

میشت مې ځاې پرځاې د زړه دره کې شي
عشق له خپل واړه کورګي نه کلی شي

زه چې ورته پرخه پرخه وژاړم
دا دکمر ګل شي جل وهلی شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور غونډې مې سترګې پرې روښانه وي

کله مې له زړه نه اوس وتلی شي

هله به په سر هسکه شمله ورمه

داچې ټولو ښکلو کې ښاغلی شي

ما هم د ویر غېږې ته راپورته کړې

اوښکه شي ارمان شي غمځپلی شي

زيړ مازيګر

اوس هم شمله د هندوکش هماسې دنګه ښکاري

خو پښتنه کيږدۍ يې غېږ کې زړنګه بنګه ښکاري

د چا غرور چې تاويزو او کوډو نه ماتوه

هغه د شل منګيو ميره اوس ملنګه ښکاري

موږ يې په سترګو کې نړۍ نړۍ ښايست لټوو

ښکلو ته هسې زموږ د زړونو دونيا تنګه ښکاري

د قاف ديوانو يې پر مخ وحشي نوکارې کښلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرمونو ښاپیرۍ مو خود بدرنګه ښکاري

چې مې رنځورې هیلې وژني د طبیب په ګوتو

زما ددې عصر دښمن خو ډېر بې ننګه ښکاري

خړه شمله د سور سالو تر څنګه وبرېښیده

وایه اجمله ! چې اوس زیړ مازیګر څنګه ښکاري

بغدادۍ کوتره

خدای ښښلي اسحاق ننګیال ته:

د مینې تور له رنګه تور کړم اوس مې تور خوښیږي

ستا له نړۍ نړۍ ښایست نه مې تور خال واخیسته

زموږ د یثرب خورما به نور د چا په غږ و ناځي

وخت خو زموږ د ړنګ مسجد ځینې بلال واخیسته

د مرګ قاصد تیر شو په ګوانښ زموږ له ړنګ ګودره

د شعر د پېغلې له وربل یې د ننګ شال واخیسته

خلکو ویل د اموخته کوترو ښکار ګنا ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چا زموږ د بغدادي کوتر وبال واخيسته

د خندا پېغله مې په شونډو هسې نه ژړېږي
وچو پاڼو يې د ټوپک په زور دسمال واخيسته

نور به د خيال ريگزارو دښتو کې پرې ښنگه زغلي
د مرگ ډېرې يې د سپين اس د پښو نال واخيسته

شپول

څوک مې په غېږه کې راټول ونېوه
که مې له لمره چاپير شپول ونېوه

خدايه له سترگو يې سرور ورېده
ورته مې خود د زړه کنډول ونېوه

دا خو د نور له غېږ خالي لاس راغلم
چې تور ماښام ته مې کچکول ونيوه

ستا د خندا څومره ياغي لښکر وو
د زړه وطن يې رانه ټول ونېوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه ! باران کړه کنه ورژېده

تندي د غره داړخ غاټول ونېوه

څه شول ، زمورِ د اتڼ ژني څه شول

چا غنيمت کې رانه ډول ونېوه

۸ ، زمری ، ۱۳۷۷ خوګیاني کنډی

لـــــــو

لو کې د لوګرو په ملا ماته شوه

لخته وه ملګرو په ملا ماته شوه

رنګه شوه ها دنګه ځواني رنګه شوه

چوپ شوه له سندرو په ملا ماته شوه

ښایي شپون په زير کې نغمه ونېوه

ځانګه د ګورګورو په ملا ماته شوه

خدایه چې تري شين ګری تو تپي نه شي

لويږي په ډبرو په ملا ماته شوه

زوره ستا د تبر فولادي څوکه

زمونږه د نښترو په ملا ماته شوه

ستا د تومت توره که تيره وه خو

زمورِ د عشق د زغرو په ملا ماته شوه

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library